

MELANIE MARQUIS

SEKRETY WSPÓŁCZESNEJ WIEDZMY

Jak stworzyć
własny system magiczny
i skutecznie z niego korzystać

STUDIO
ASTROPSYCHOLOGII
jeszcze lepsze jutro

SEKRETY
WSPÓŁCZESNEJ
WIEDZMY

*Książka ta jest z miłością dedykowana mojej magicznej
mamie Evie Janice Marquis, a także Franchesice
Middleton i wszystkim innym cudownym czarownicom,
które postanawiają podążać własnymi ścieżkami.*

MELANIE MARQUIS

SEKRETY WSPÓŁCZESNEJ WIEDZMY

Jak stworzyć
własny system magiczny
i skutecznie z niego korzystać

STUDIO
ASTROPSYCHOLOGII
jeszcze lepsze jutro

Redakcja: Mariusz Warda
Skład komputerowy: Piotr Pisiak
Projekt okładki: Piotr Pisiak
Tłumaczenie: Ischim Odorowicz
Korekta: Agnieszka Pietrzak

Wydanie I
Białystok 2014
ISBN 978-83-7377-689-0

Przetłumaczono z:
A Witch's World of Magick
Expanding Your Practice with Techniques
& Traditions from Diverse Cultures
Copyright © 2014 Melanie Marquis
Published by Llewellyn Publications
Woodbury, MN 55125 USA
www.llewellyn.com

© Copyright for the Polish edition by Studio Astropsychologii, Białystok, 2014.
All rights reserved, including the right of reproduction in whole or in part in any form.

Wszelkie prawa zastrzeżone. Żadna część tej publikacji nie może być powielana
ani rozpowszechniana za pomocą urządzeń elektronicznych, mechanicznych,
kopiujących, nagrywających i innych bez pisemnej zgody posiadaczy praw autorskich.

STUDIO
ASTROPSYCHOLOGII
jeszcze lepsze jutro

15-762 Białystok
ul. Antoniuk Fabr. 55/24
85 662 92 67 – redakcja
85 654 78 06 – sekretariat
85 653 13 03 – dział handlowy – hurt
85 654 78 35 – www.talizman.pl – detal
sklep firmowy: Białystok, ul. Antoniuk Fabr. 55/20

Więcej informacji znajdziesz na portalu www.psychotronika.pl

PRINTED IN POLAND

SPIS TREŚCI

Pochwały dla Sekretów współczesnej wiedźmy 6

Wprowadzenie 9

Rozdział pierwszy

Magija ciała niewykorzystująca narzędzi 15

Rozdział drugi

Magija przygotowywania eliksirów i mieszania energii 43

Rozdział trzeci

Sztuka wstrzymywania energii:
posiadanie i przetrzymywanie magiji 69

Rozdział czwarty

Więzy, które wiążą 91

Rozdział piąty

Przygważdżanie: tu wstaw magię 105

Rozdział szósty

Nadawanie nazw: identyfikacja w sztukach magicznych 123

Rozdział siódmy

Magija wabienia 139

Rozdział ósmy

Przełamywanie klątw i rzucanie czarów
blokujących: magija odczyniająca 163

Rozdział dziewiąty

Maski, naśladownictwo i magija 203

Rozdział dziesiąty

Magija grupowa 225

Bibliografia 253

O Autorce 265

Pochwały dla *Sekretów współczesnej wiedzy*

„Podczas gdy tak wiele książek dotyczących magiji skupia się jedynie na wąskiej postawie współczesnej, Melanie Marquis zapewnia nam fascynujący przegląd niezawodnych technik magicznych z całego świata od zarania dziejów. Niniejsza lektura to doskonały punkt wyjścia do rozszerzenia własnej pracy, włączenia do niej uniwersalnych praktyk i zasad magiji, z wdziękiem i mocą scalenia tego, co stare, z tym, co nowe”.

– Deborah Blake

„Wyjątkowa i skłaniająca do refleksji praca. (...) Ta zmuszająca do myślenia mieszanka historii i artystycznej praktyki ma na celu poruszenie innych poszukujących i umożliwienie im aktywnego tworzenia magiji zamiast przestrzegania spisanych reguł. Jeżeli pragniesz rozszerzyć swoją praktykę duchową i poznać solidną wiedzę z całego świata, ta książka jest właśnie dla ciebie”.

– Raven Digitalis

„Zachwycająco świeże i przenikliwe spojrzenie na magiję z całego świata i na przestrzeni dziejów. Każdy rozdział zaczyna się z jasnością i precyzją akademickiego oka. Jednakże w odróżnieniu od innych autorów, którzy jedynie powtarzają to, co już kiedyś zostało napisane, Marquis następnie analizuje te informacje w poszukiwaniu ukrytych podobieństw, jakie umożliwią współczesnym praktykom faktyczne zastosowanie przedstawionych technik, a nie jedynie przeczytanie o nich”.

– Donald Michael Kraig

„Melanie wyszukała przeróżne praktyki kultur rozsianych po całym świecie na przestrzeni wieków. (...) Jestem pewien, że

wszyscy praktycy eklektyczni znajdą tu przynajmniej kilka nowych technik, które okażą się wyzwaniem prowadzącym do świeżego wzrostu i rozwoju”.

– Tony Mierzwicki

Pochwały dla *The Witch's Bag of Tricks*

„*The Witch's Bag of Tricks* świetnie się czyta. Książka ta zawiera zadziwiającą liczbę magicznych sztuczek wraz z dobrymi, solidnymi poradami i informacjami. Zarówno stare, jak i nowe Czarownice mogą skorzystać na tej lekturze. Z całego serca ją polecam”.

– Raymond Buckland,
autor *Wielkiej Księgi komunikacji z duchami*

„Doskonały sposób na wypełnienie luki pomiędzy podstawowym a średnio zaawansowanym poziomem studiów czarostwa. Marquis nie tylko zapewnia mnóstwo technik i sztuczek, jakich większość praktyków może się z biegiem czasu nauczyć, lecz również dość dobrze odnosi się do najczęstszego źródła problemów, z jakimi może się borykać większość adeptów: do magicznego sposobu myślenia. (...) Zdecydowanie godna polecenia”.

– Diana Rajchel,
pisząca dla www.FacingNorth.net

*Szczególne podziękowania składam mojej rodzinie i przyjacio-
łom za miłość i śmiech, dzięki którym mój świat jest miejscem
magicznym. Mio, Aidanie, Andrew Harrisie, Jonie Marquisie,
Melisso Chapman, Elizabeth Bridges, Jenny Edwards, Eugene,
Tavariusie, Calvinie Carterze, Ahoono oraz Sally: jesteście naj-
lepsi i dziękuję wam!*

WPROWADZENIE

Przez wszystkie piętna i błędne wyobrażenia nadal kojarzone ze współczesnym praktykowaniem czarostwa czasami łatwo zapomnieć, jak szeroko rozprzestrzeniona i stara jest tak naprawdę wiara w magię. Magia jest prawdopodobnie zarówno starsza, jak i szerzej praktykowana niż wiele z czołowych religii zorganizowanych na Ziemi. Podczas gdy chrześcijaństwo powstało około 30 roku naszej ery i chwali się dwoma miliardami wyznawców – co z pewnością jest imponującą liczbą – wiara w magię narodziła się dziesiątki tysięcy lat wcześniej, a jej ślady można odnaleźć w niemal każdej kulturze na Ziemi¹. Antropologom jeszcze nie udało się odkryć prymitywnego społeczeństwa, jakie byłoby całkowicie pozbawione przekonań, które można by sklasyfikować jako „nadprzyrodzone”, natomiast pośród narodów współczesnych „zabobonne” (inaczej znane jako magiczne) praktyki – jak choćby odpukiwanie w niemalowane drewno, by odwrócić pecha, czy noszenie przy sobie talizmanu zapewniającego szczęście – są zaskakująco powszechne. Niedawne badanie opinii publicznej wykazało, że 51 procent Amerykanów uważa się za choćby trochę przesądnych, podczas gdy podobna ankieta w Anglii ujawniła jeszcze wyższy odsetek².

Możemy do tego dodać mnóstwo ludzi rozsianych po całej planecie, którzy zajmują się praktykami magicznymi określanymi i akceptowanymi jako „religia ludowa”. Na przykład, praktycy autochtonicznej religii chińskiej, liczącej

¹ *Big Religion Chart (Duży wykaz religii), Religious Facts (Fakty religijne)*, pobrane 10 lutego 2013 ze strony http://www.religionfacts.com/big_religion_chart.htm.

² *Superstitions: Why You Believe (Przesady: Dlaczego wierzysz)*, CBS News Sunday Morning, pobrane 8 lutego 2013 ze strony http://www.cbsnews.com/8301-3445_162-57541783/superstitions-why-you-believe/.

w przybliżeniu 394 miliony wyznawców, często oddają się dywinacji, astrologii i alchemii długowieczności. Podczas gdy czynności te wykonywane są głównie w kontekście religijnym, mimo wszystko posiadają jakość, którą z łatwością można rozpoznać jako wyraźnie magiczną. Weźmy również pod uwagę 5 milionów zwolenników filozofii New Age, od 1 do 3 milionów wiccan oraz masy trudnych do policzenia neopogan, magów chaosu, magów ceremonialnych, czarownic pogranicznych, czarownic kuchennych i niedających się zdefiniować innych, których praktyki obejmują przynajmniej jakąś formę rytuału magicznego – a otrzymamy jasny dowód na znaczenie i popularność magiji na całym świecie³.

Nic dziwnego, że praktyka magiczna jest tak szeroko rozprzestrzeniona. Ma przecież długą historię, a poza tym magija w końcu często *naprawdę* działa. Archeolodzy odkryli mnóstwo dowodów na rytualne praktyki pochówku zmarłych, fetysze „wenus” oraz inne pozostałości na poparcie bardzo wczesnych wierzeń w magię i mistycyzm. Najbardziej konserwatywne szacunki datują pierwsze wkroczenie ludzkości w praktyki rytualne na przynajmniej 35 000–40 000 lat temu, ale nowsze badania wskazują na jeszcze wcześniejsze początki magiji.

W roku 2006 Sheila Coulson i Neil Walker, archeolodzy pracujący na Uniwersytecie w Oslo, opublikowali swoje odkrycia dotyczące miejsca pochówku położonego na obszarze wzgórz Tsodillo w Botswanie, którego wiek szacuje się na około 70 000 lat. Zwana Rhino Cave (Jaskinia Nosorożca) pieczara zawiera ogromną (20 stóp na 6,5 – czyli 6 metrów na 2), bardzo przypominającą węża skałę zwaną Python Rock (Skała Pytona), która nosi setki uczynionych ludzką ręką nacięć – rowków układających się we wzór łusek. Po-

³ *Big Religion Chart (Duży wykaz religii), op. cit.*

nijżej tego węża archeolodzy odkryli setki grotów włócznie, które wydają się mieć wyjątkowy cel – prawdopodobnie magiczny. Są jaśniej pomalowane i zostały wykonane z kamieni szlachetniejszych niż grotty codziennego użytku, przyniesionych w tym celu z miejsc oddalonych o nawet 100 kilometrów. Pieczara dostarcza również dowodów na to, że grotty te były obrabiane w jej wnętrzu – możliwe, że początkowej obróbce poddawane były gdzie indziej, ale wykańczano je na pewno przy ogromnym wężu.

Kolejny interesujący fakt dotyczący tych grotów ujawnia subtelność i różnice metod magicznych z zamierzchłych czasów. Ze wszystkich setek grotów odnalezionych przy Python Rock w całej ich palecie barw jedynie grotty pewnego rodzaju wykazują oznaki świadczące o tym, że zostały poddane działaniu ognia. W procesie ogrzewania, który najwyraźniej polegał na włożeniu grotów w bardzo gorący płomień na krótki czas, przybrały one kolor czerwony. Taki sposób ogrzewania różni się od techniki wykorzystywanej typowo do hartowania grotów, co sugeruje, że te konkretne mogły być wypalane w celu rytualnym, a nie praktycznym. Inne grotty odkryte w tym miejscu nie noszą żadnych śladów wypalania. W pieczarze odnaleziono również fragmenty kryształu górskiego powciskane w pęknięcia i szczeliny w jej ścianach i podłodze, a nawet ukryte pod samym gigantycznym kamiennym wężem⁴. Jeżeli datowanie wieku tej pieczary jest poprawne, dowody te razem zebrane sprawiają wrażenie, że ludzie wykazywali zrozumienie zasad magicznych nawet 70 000 lat temu!

⁴ Brian Handwerk, *Python Cave Reveals Oldest Human Ritual, Scientists Suggest* (*Jaskinia Pythona ujawnia najstarszy ludzki rytuał – sugerują naukowcy*), *National Geographic News*, 22 grudnia 2006, pobrane 1 sierpnia 2012 ze strony <http://news.nationalgeographic.com/news/2006/12/061222-python-ritual.html>.

palców w talizman, żeby skierować do niego całą energię zawartą w powstałym minikręgu. Wyobraź sobie, że twój talizman otacza nowy krąg czystego, białego światła, pieczętując urok, a jednocześnie pozwalając wstrzymanej w nim energii rosnąć w siłę i błyszczeć. W tym czasie powtarzaj: „Rozszerzam krąg, rozszerzam moc!”. Twój talizman został aktywowany. Możesz go ze sobą nosić albo trzymać na ołtarzu jako ogólne magiczne wzmocnienie. Chociaż od tej pory będzie dostarczał pewną dawkę magicznej mocy, w dowolnym momencie można z niego otrzymać dodatkowy zastrzyk energii, wykorzystując następujące zaklęcie: „Rozszerzam krąg, pobieram moc!”.

PUNKTY DO ROZWAŻENIA

- W tym rozdziale omówione zostały różne metody wstrzymywania energii, jak okrążanie jednej, żeby zawrzeć ją w innej, potężniejszej, albo zamykanie pożądanej energii w przedmiocie materialnym. Czy przychodzą ci do głowy jakieś inne techniki magicznego wstrzymywania energii, jakie nie zostały wspomniane w niniejszym rozdziale?
- Gdybyś chciała zamknąć energię złości w granicach innej, potężniejszej energii, jakie szczególne jakości mogłyby okazać się korzystne do wcielenia do takiego kręgu mocy?
- Chociaż niektóre z omówionych w niniejszym rozdziale talizmanów są dość specyficzne, jeżeli chodzi o wybór materiałów użytych do ulokowania mocy uroku, przekonaliśmy się, że inne talizmany mogą zostać opracowane bez zwracania zbytnej uwagi na substancję lub przedmiot. Czy uważasz, że należy zwracać uwagę na wybór rzeczy lub składnika, który ma zostać talizmanem? Czy

niektóre substancje mogą okazać się lepsze w przetrzymywaniu bardzo silnych i szkodliwych energii, podczas gdy inne będą korzystniejsze do przechowywania bardziej łagodnych esencji? Czy za magiczne szczypcy utrzymujące energię może posłużyć *dowolny* przedmiot? Dlaczego?

- Czy zakłęcie wstrzymujące mogłoby zostać wykorzystane do skłonienia zbłąkanego psa, aby wrócił do domu? W jaki sposób można by rzucić taką magię?
- Dzięki magiji wstrzymywania posiadasz uniwersalne narzędzie pomocne w różnorodnych sytuacjach, od ograniczenia niebezpiecznego wroga po utrzymywanie wydatków w granicach dochodów. Jakie inne okoliczności możesz sobie wyobrazić, w których taka magija mogłaby się okazać korzystna?

ROZDZIAŁ CZWARTY

WIEZY, KTÓRE WIAŻĄ

Jak wykazał poprzedni rozdział dotyczący magiji wstrzymywania, zdolność usidlania czy innego rodzaju kontrolowania energii jest magiczną umiejętnością, która może się okazać przydatna w wielu różnorodnych sytuacjach. Niezawodna i popularna od wieków sztuka zawiązywania prostego supełka jest jednym ze sposobów na osiągnięcie tego celu. Oparta głównie na zasadach wiązania lub wstrzymywania praktyka rzucania magiji przez zawiązywanie supełków jest szeroko rozpowszechniona. Na całym świecie supełki wykorzystywane są do celów magicznych: od uspokajania mózgu po wstrzymywanie wrogów, od łapania złodzieja po kradzenie serca. W tym rozdziale zbadamy niektóre przykłady magiji wiązania supełków z różnych części naszej planety i nauczymy się nowych technik, które sprawią, że nasza współczesna magija supełków stanie się skuteczniejsza.

MAGIJA SUPEŁKÓW NA ŚWIECIE

Jeżeli chodzi o ogół technik magicznych, magię supełków dość łatwo opanować. Na drodze bezpośrednich czynności zawiązywania i rozwiązywania magia może zostać nie tylko wykonana, ale również uwolniona. W pracy z 1908 roku autorstwa W. Jenkyna Thomasa zatytułowanej *The Welsh Fairy Book* opisane jest proste wykorzystanie supełka do zatrzymania „asa w rękawie” do późniejszego użycia. Chociaż zrelacjonowana scena jest fikcyjna, a także dość komiczna, mimo wszystko dobrze opisuje podstawowy skutek uroku supełkowego i korzyść płynącą z jego zastosowania:

Pokonanie przemytników w walce było niemożliwe, ponieważ każdy z nich nosił meszkę zawiązaną w supełku apaszki. Kiedy podczas bójki siła ich opuszczała, rozwiązywali supełki fulara, a meszki leciały w oczy przeciwników i oslepiały ich⁵¹.

Tekst nie precyzuje wprawdzie, czy chodzi o rzeczywiste, żywe, faktyczne muchy, czy też o muchy metaforyczne, symbolizujące potężną energię, ale niezależnie od tego, czy to muchy, czy Siła, przesłanie jest takie samo: moc może zostać zatrzymana w suple i uwolniona z niego poprzez rozwiązanie go. Chociaż książka, z której pochodzi ta historia, jest zbiorem baśni, rzeczywistej praktyce magii supełkowej daleko do fikcji.

Od Walińczyków, przez Romów, po zaratusztrian, supełki wykorzystywane są przez wiele ludów z całego świata do wstrzymywania, wiązania i przechowywania energii. Jest ona zatrzymana w skróconym kształcie supła, a jej moc można

⁵¹ W. Jenkyn Thomas, *The Welsh Fairy Book* (Walijska księga baśni, 1908; przedr., Charleston, SC: BiblioBazaar, LLC, 2008), 167.

uwolnić poprzez prostą czynność rozsypiania, kiedy tylko powstanie taka potrzeba lub pragnienie.

W Europie czarownice były oskarżane o wykorzystywanie supełków do wiązania wszystkiego, od bydła po burze z piorunami. Choć istniała zdecydowana tendencja oskarżania czarownic o różnorakie niepowodzenia, jednak równie często, co zaskarżane o rzucanie uroków, czarownice były proszone o ich wykonanie. Uroki supełkowe postrzegane były zarówno jako przedmioty wywołujące lęk, jak i cenne artykuły, i wiele osób niebędących czarownicami na nich polegało. W napisanej przez A. W. Moore'a pracy z 1891 roku zatytułowanej *Folk-Lore of the Isle of Man* autor odnosi się do znacznie wcześniejszego tekstu opisującego urok supełkowy, który stał się dość popularny pośród żeglarzy płynących wokół wysp położonych niedaleko Szkocji jeszcze w czasach, kiedy jedynym paliwem umożliwiającym przebycie morza był wiatr. Moore pisze:

Wydaje się, że mieszkańcy wyspy Man i innych zachodnich wysp Szkocji zaczęli poważać magiczne moce już we wczesnym okresie. (...) Ranulph Higden mówi nam, że „Na wyspie Man wykorzystywane jest czarostwo i ciągnięcie losów, gdyż kobiety sprzedają żeglarzom wiatr zamknięty w trzech supełach nici, więc im więcej wiatru potrzebuje żeglarz, tym więcej supełów musi rozwiązać”⁵².

Choć w ostatecznym rozrachunku żeglarze zdani byli na łaskę morza, mogli również kupować uroki, jakie umożliwiały im noszenie wiatru przy sobie pod postacią zasypiania nici, który mogli uwalniać w pożądanej sile, kiedy tylko

⁵² A. W. Moore, *Folk-Lore of the Isle of Man (Folklor wyspy Man*, Londyn: D. Nutt, 1891), 76, pobrane 1 czerwca 2012 ze strony <http://www.sacred-texts.com/neu//celt/fim/fim08.htm>.

go potrzebowali. Widzimy tu, że urok supełkowy może być znacznie elastyczniejszy od innych form wiązania i wstrzymywania magiji. Wiatr nie zostaje uwięziony na wieczność, tylko jest czasowo przetrzymywany do chwili, w której żeglarz zechce go uwolnić. Warto zauważyć, że chociaż uroki te były wykonywane przez zamieszkujące wyspę Man kobiety będące szczurami lądowymi, przez kupujących je żeglarzy były uważane za całkiem skuteczne. Możemy stąd wywnioskować, że wierzono, iż magija supełkowa może być wykorzystywana i wprawiana w ruch przez każdego, kto akurat rozwiąże supeł i ją wypuści – i dlatego też ważne jest dokładne przemyślenie, gdzie taki zasupłany przedmiot magiczny będzie przechowywany.

Intrygujący w powyższym uroku jest również koncept trzech supłów, z których każdy zawiera odpowiednią ilość wiatru, ponieważ rzuca światło na możliwości związane z wyborem konkretnej formy i projektu takiej magiji. W oddzielnych supłach mogą być wstrzymane oddzielne wiatry, ale też w pojedynczym suple może być zawartych wiele wiatrów. Możliwe jest też, żeby moc pojedynczego wiatru rozdzielić i zamknąć w kilku węzłach, z których każdy będzie zawierał część esencji i energii danego wiatru.

Magija supełkowa umożliwia wiązanie kumulujące – trochę energii w tym supełku, trochę energii w tamtym. W taki sposób magiczna moc wstrzymana poprzez urok supełkowy może zostać uwolniona w takim nasileniu i o takiej porze, jakie najbardziej odpowiadają czarownikowi. W książce zatytułowanej *The Golden Bough (Złoty konar)* sir James George Frazer opisuje działanie supełkowego uroku wstrzymującego wiatr opracowanego przez fińskich czarowników, które dobrze ilustruje tę zasadę:

Wiatr zamknięty był w trzech supłach: jeżeli rozwiązali jeden, pojawiał się wiatr umiarkowany; jeżeli rozwiązali drugi, wiatr był silny; jeżeli trzeci, pojawiał się huragan⁵³.

Wykorzystanie wielokrotnych węzłów w jednym zaczarowanym przedmiocie nie było ograniczone wyłącznie do żeglarzy. Zaratusztrianie również używali ich w swojej mistycznej praktyce, chociaż cele, jakie im przyświecały, były całkowicie odmienne. Wykonane w 1885 tłumaczenie średniowiecznych zaratusztriańskich *Tekstów Pahlavi* ukazujące następujący obraz supłów na świętym pasie – sznurze zawijazanym wokół talii, jaki noszony był przez wyznawców Ahury Mazdy, zaratusztriańskiego wyższego bóstwa światła i mądrości, żeby wspomóc przestrzeganie zalecanych zasad duchowych:

A te cztery supły, jakimi go zawijazują, są po to, żeby dawać cztery świadectwa. Pierwszy supel jest tym, co zachowuje stałość (qarâr) i daje świadectwo egzystencji, jedności, czystości i nieprześcignioności istot świętych, dobrych i życzliwych. Drugi supel jest tym, co daje świadectwo temu, co jest dobrą religią wyznawców Mazdy, czyli słowem istoty świętej. Trzeci supel jest tym, co daje świadectwo apostołstwu i misji (rasûli) sprawiedliwego (,haqq) Zaratusztry, Spitamâna. Czwarty węzeł jest tym, co dostarcza większej uprzejmości, daje zapewnienie (iqrâr) i otwarcie aprobuje powinność myślenia o dobru, mówienia o dobru i czynienia

⁵³ Sir James George Frazer, *The Golden Bough* (Złoty konar, 1922; przedr. Nowy Jork: Bartleby.com, 2000), rozdział 5, sekcja 4, *The Magical Control of the Wind* (Magiczne kontrolowanie wiatru), pobrane 9 stycznia 2012 ze strony <http://www.bartleby.com/196/13.html>.

*dobra. I z tej całości staję się ugruntowany; i tym jest czysta, dobra religia, że trwam w tych poglądach*⁵⁴.

W tym zaratusztriańskim pasie widzimy wykorzystanie supła do opanowania: pierwszy z opisanych supłów „zachowuje stałość”, zapewniając wierność bóstwu i religii. Widzimy również użycie supłów do opieki nad pomysłami oraz intencjami. Drugi, trzeci i czwarty supeł opisane są jako „dające świadectwo”, służąc za symbole poświęcenia wyznawcy pewnym ważnym duchowym zasadom i celom. Dzięki umieszczeniu esencji tych ideałów w supłach pasa, a następnie otoczeniu tą magiczną energią talii zaratusztriańska powstaje urok, który pomaga wyznawcy pozostawać w granicach duchowych zaleceń jego religii. „I z całości staję się ugruntowany”, stwierdza tekst. Dowiadujemy się stąd, że magiczna sztuka robienia supełków może zostać użyta nie tylko do wiązania energii zewnętrznych oraz sił natury, ale również do wiązania samego siebie, ograniczania własnego zachowania do pożądaných bądź sugerowanych granic.

Romowie też korzystali z magiji supełków, wcielając do różnorodnych zaklęć i uroków zarówno supełki występujące naturalnie, jak i te zrobione przez człowieka. W książce *Gypsy Sorcery and Fortune Telling (Cygańskie czarostwo i przepowiedanie przyszłości)* Charles Godfrey Leland podaje romski urok, który wykorzystuje oba rodzaje supłów – naturalny i sztuczny – do schwywania złodzieja:

Jeżeli człowiek, który poszukuje skradzionych dóbr, znajdzie zrosnięte w supeł gałązki wierzby, zawiązuje je i mówi:

⁵⁴ E. W. West, trans., *Pahlavi Texts, Part III, Sacred Books of the East, Volume 24 (Teksty Pahlavi, część III, Święte księgi Wschodu, tom 24, Nowy Jork: Clarendon, Oxford University Press, 1885)*, 270, pobrane 9 maja 2012 ze strony <http://www.sacred-texts.com/zor/sbe24/sbe24098.htm>.

„*Me avri pčándáv čoreskro bácht!*”
 „*Zawiazuję szczęście złodzieja!*”⁵⁵.

Występujący naturalnie supel wierzbowy, uważany przez Romów za spleciony przez wróżki, a dzięki temu naturalnie przynoszący powodzenie, działa w tym uroku jako symbol fortuny nieznanego złodzieja. Poprzez zawiązanie tego supła w kolejny węzeł te symboliczne energie zostają ograniczone, a szczęście złodzieja zostaje związane i wstrzymane w sztucznym suple uczynionym ręką człowieka. Romowie wierzyli również, że szczęście jakiejś osoby można od niej odwrócić, jeżeli taki wierzbowy supel rozplecie się, skupiając się jednocześnie na danym wrogu⁵⁶; natomiast w zacytowanym uroku wierzbowy supel symbolizujący szczęście złodzieja nie jest rozwiązywany, tylko zamykany w kolejnym suple, co ma takie samo działanie – przynieść złodziejowi pecha. Jak zwykle w sztukach magiji istnieje więcej niż jeden sposób na mieszanie w kotle.

Supły wierzbowe były wykorzystywane nie tylko w celu związania pomyślności złodziei i wrogów – czasami były używane w nadziei większego zbliżenia do siebie kochanków. Leland opisuje sposób, w jaki Romowie za pomocą naturalnie występujących wierzbowych supłów wpływają na uczucia:

*Te wierzbowe supelki często wykorzystywane są w urokach miłosnych.
 Żeby zdobyć miłość niewiasty, mężczyzna ścina jeden z nich,
 wkłada sobie do ust i rzecze:*

⁵⁵ Charles Godfrey Leland, *Gypsy Sorcery...*, op. cit., 110.

⁵⁶ Tamże, 110–111.

*„T're bǎct me čǎv,
T're bǎct me piyǎv,
Dǎv tute m're bǎct,
Kǎnǎ tu mǎnge sǎl”.*

*„Zjadam Twoją pomyślność,
Wypijam Twoją pomyślność
Daj mi tę pomyślność Twoją,
A wtedy będziesz moją”.*

*Następnie kochanek, jeżeli może, w tajemnicy chowa
ten supełek w łozu tej, która stać się ma jego żoną⁵⁷.*

Dzięki włożeniu wierzbowego supełka do ust Rom (albo Romka) tworzy połączenie, jakie zostanie wykorzystane, kiedy supełek znajdzie się w łóżku kochanki i zacznie wchłaniać jej esencję, tym samym podając ją we władanie woli czarownika. Z tego przykładu możemy wywnioskować, że urok na węzły wykorzystywane w magiji supełkowej może zostać rzucony wcześniej, jeszcze zanim zostaną wypełnione energiami, jakie mają wiązać.

Romowie nie byli jedynym ludem, który wykorzystywał supełki w magiji miłosnej. W wydany w roku 1906 zbiorze europejskiego folkloru opisany jest urok supełkowy mający umożliwić wyśnienie przyszłego kochanka:

Zatem dziewczęta, kiedy, w dawnych czasach, znalazły się w obcym łozku, dziewięć razy zawiązywały wokół słupka tegoż łozǎ swojǎ podwiǎzkę i tyleż samo zawiǎzywały na niej supełków, a jednocześnie jako inkantację powtarzały następujǎce wersy:

*„Ten supełek zawiǎzuję, ten supełek splatam,
By zobaczyć, jak mnie mija*

⁵⁷ Ibid.

*W swojej szacie i stroju
 Codziennego pokroju
 Ten, którego miłością obdarzam”.*
Inna wersja tej inkantacji brzmiała:
*„Ten supełek zawiązuje,
 Żeby poznać, czego jeszcze nie pojmuję:
 Żeby zobaczyć
 Mężczyznę, który ma mężem mym być;
 Jak się nosi, w co ubiera,
 Co dniami i latami całymi porabia”⁵⁸.*

Tu również znajdujemy intencje przechowywane w zwojach supełka, tym razem w formie zasupłanej podwiązki. Zarówno intencja, jak i metoda osiągania tego są wyraźnie określone: „Ten supełek zawiązuje, Żeby poznać, czego jeszcze nie pojmuję”. Urok zostaje aktywowany dzięki wpleceniu w supełki swoich intencji wyśnienienia przyszłego kochanka. Następnie jest umieszczany dokładnie tam, gdzie jest potrzebny – blisko śniącej (albo śniącego), która musi stanowczo utrzymywać swoje magiczne intencje w pobliżu, kiedy śpi. Supełek zapewnia w tym przypadku niezawodny nośnik uroku, który musi wytrzymać w tajemniczym i nieprzewidywalnym królestwie snów.

Kolejnym punktem wartym uwagi jest wybór materiału, na którym należy umieścić supełki. Podwiązka jest bardzo osobistym przedmiotem, często kojarzonym z seksualnością i kobiecością. Wariacje na temat tego uroku pojawiają się w kilku dziewiętnastowiecznych zbiorach europejskiego folkloru i niektóre z nich wymagają użycia pończochy,

⁵⁸ T. F. Thiselton-Dyer, *Folk-Lore of Women (Folklor kobiet*, Chicago: A. C. McClurg and Co., Londyn: Elliot Stock, 1906), rozdział XXIII, pobrane 1 maja 2012 ze strony <http://www.sacred-texts.com/wmn/fow/fow25.htm>.

a nie podwiązki. W obu przypadkach jednakże podstawowa symbolika jest jednakowa. Dzięki wykorzystaniu osobistego przedmiotu reprezentującego intymność intencja uroku jest wyrażana jeszcze mocniej. Z tego zwyczaju możemy się nauczyć, że mądra czarownica mądrze wybierze, jakie sznurki zawiązywać. Być może do szczególnych rodzajów magiji supełkowej idealne będą określone kolory sznurków lub materiały, z jakich są one wykonane; być może zastosowanie przedmiotu osobistego, jak choćby kawałka ubrania albo włosa, podczas wykonywania supełkowego uroku na związanie wroga wzmoże moc tego uroku. Dzięki braniu pod uwagę symboliki oraz energetycznych cech materiałów wybieranych do przeprowadzania magiji supełkowej dodajemy do już potężnego zaklęcia kolejną warstwę magicznej siły.

WSPÓLNE WĄTKI I NOWE PERSPEKTYWY

W niniejszym rozdziale przeanalizowaliśmy pewne sposoby, na które czarownice z całego świata wykorzystują supełki do kontrolowania, usidlenia, gromadzenia na później, powstrzymywania, wykorzystywania i ograniczania energii. Zobaczyliśmy, że czynności te mogą być zastosowane w odniesieniu do dowolnej liczby sił, od wiatru po kochanka, od intencji po wroga. Wiemy, że magija zamknięta w takim supełku z łatwością może zostać wyzwolona albo cofnięta na drodze prostego rozsypnięcia, a także rozumiemy, że główną zaletą supełkowego uroku jest jego elastyczność. Chociaż materiały używane w magiji supełkowej mogą wahać się od naturalnie występujących supełków wierzbowych po zwykły kawałek sznurka, jesteśmy świadomi potencjalnych korzyści

płynących z wybrania materiału, który w jakiś sposób wiąże się z przewidzianym celem. Dowiedzieliśmy się, że wiele różnych energii może zostać zamkniętych w jednym supełku lub w kilku oraz że pojedyncze energie mogą być zamykane kumulująco, z siłą i esencją rozłożoną po równo pomiędzy kilka supełków. Chociaż ostatecznie jest prosta i bezpośrednia, magija supełkowa – tak jak wszystkie sztuki magiczne – może stać się skomplikowana i złożona, jeżeli tylko sobie tego zażyczysz. Cała magija jest sposobem nawiązywania połączeń, a wiezy, jakie wiążą supełkowy urok, naprawdę mogą głęboko sięgać.

Zakęcie magiji supełkowej

Nadszedł czas, żebyś wypróbowała własną potężną magię supełkową. Zaczynij od określenia celu swojego supełkowego uroku. Może masz zły nawyk, nad jakim chciałabyś zapanaować, a może gdzieś na świecie istnieje złe imperium, jakie należy pokonać?

Kiedy już zdecydujesz, jakie energie należy ograniczyć, wybierz sznurek albo inny materiał, w którym zamkniesz swój urok. Czy ten supełkowy urok ma być wykorzystany do przyciągnięcia kochanka? Jeżeli tak, rozważ czerwony albo różowy sznurek lub materiał „romantyczny”, jak jedwab bądź satyna. Czy twój urok ma ograniczyć wroga albo jakąś inną niebezpieczną lub fatalną siłę? Rozważ zawiązanie swoich supełków na „ciężkich” materiałach, jak sztuczna skóra, pnącza albo nawet metalowy drut, żeby zniewolić te potężne energie. Czy twój supełkowy urok ma przechowywać intencje osobiste, utrzymując je blisko twojego boku? Jeżeli tak, wybierając sznurki lub inne materiały, możesz kierować się symbolicznym znaczeniem kolorów – po prostu dopasuj kolor sznurka do danego osobistego celu.

Kiedy już wybierzesz materiał i ogólne intencje swojego zaklęcia, chwyć sznurek czy cokolwiek innego, czego będziesz używać, mocno dłoń. Pomyśl o esencji, o energiach siły, jaką chcesz związać, wstrzymać czy ograniczyć. Świadomie skieruj tę energię do swojej nici. Będziesz musiała *nadać* sznurkowi *nazwę* tej rzeczy, jaką wiążesz, na przykład: „To nie przędzę wiązę, ale moje uzależnienie od nikotyny” i tym podobne.

Następnie zawiąż odpowiednią liczbę supełków: pojedynczy supełek świetnie działa do związania pojedynczego wroga, trójka stanowi liczbę korzystną w miłości, czwórka może przynieść strukturę i zamknięcie, siódemka jest dobra dla pomyślności, a dziewiątka daje moc wiązaniu i obronie. Robiąc supełki, wyobraź sobie, jak zamykana w nich energia okręca się wokół samej siebie, zostaje związana i ograniczona w kształcie supła.

Kiedy urok supełkowy zostanie ukończony, możesz umieścić go w bezpiecznym miejscu, nosić ze sobą albo gdzieś go zakopać. Jeżeli pewnego dnia postanowisz cofnąć zaklęcie, po prostu rozwiąż supły, żeby uwolnić zniewolone wcześniej energie.

PUNKTY DO ROZWAŻENIA

- Czy cała magija wiążąca jest „zła”? Dlaczego? Czy z moralnego punktu widzenia wiązanie wolnej woli wroga jest inną parą kaloszy niż, powiedzmy, wiązanie własnych złych nawyków albo ograniczających przekonań? Dlaczego?
- Czy tak jak przemytnicy w walijskiej baśni wykorzystywali supły na apaszkach do przetrzymywania much do późniejszego użycia, czarownica może wykorzystać zasupłany

sznurek do przechowania dodatkowego zastrzyku odwagi albo magicznego uroku do użycia w chwili potrzeby?

- Niniejszy rozdział ukazał użycie przez Romów naturalnie występujących supełków wierzbowych. Jak sądzisz, dlaczego wierzbowe supełki były uważane za magiczne? Czy jest możliwe, że – tak jak wykonany przez człowieka supełek może przechowywać energię – naturalny supełek z gałęzi wierzyby może zbierać i przechowywać wysokie stężenie magicznych mocy drzewa?
- Uroki supełkowe to takie magiczne przedmioty, które mogą zostać aktywowane przez każdego, niezależnie od tego, czy osobiście opracował on zaklęcie, czy nie. Czy przychodzą ci do głowy inne rodzaje przedmiotów, w których ukryte zaklęcia mogłyby potencjalnie zostać aktywowane przez kogoś obcego? Czy stosowanie tego typu technik jest ryzykowne? Czy istnieją jakieś kroki, które można by przedsięwziąć, żeby zminimalizować to ryzyko?
- Jeżeli czarownica wykorzystuje urok supełkowy do ograniczenia działań kilku potężnych mocy naraz, czy istnieje zaleta rzucenia takiego zaklęcia na wiele supełków, czy też lepiej byłoby związać energie wszystkich tych osobnych mocy w pojedynczym supełku? Jeżeli zmienią się okoliczności i czarownica postanowi uwolnić tylko jedną z tych kilku mocy wstrzymanych w supełkowym uroku, czy metoda użyta przez nią do wypuszczenia danej esencji energetycznej zmieni się w zależności od tego, czy w oryginalnym zaklęciu uczyniono jeden supeł czy wiele?
- Jakie konkretne materiały byłyby twoim zdaniem dobre do wykonania supełkowego uroku mającego na celu ograniczenie kłusownictwa na zwierzęta zagrożone wyginięciem? Jakiego koloru sznurka albo innego materiału uży-

łabyś do rzucenia supełkowego uroku chroniącego przed grożącym ci nieprzyjacielem?

- Czy czarownica mogłaby wykonać supełkowy urok do stworzenia talizmanu przynoszącego szczęście, wykorzystując zwiniętą formę supełka do złapania pożądanых energii, wybranych tak, żeby przyciągały dobre wibracje? Jakiego rodzaju sznurka albo innych materiałów użyłabyś do wykonania takiego uroku?
- Czy urok supełkowy mógłby zostać umieszczony na krawacie, bransoletce, naszyjniku, sznurówce buta lub pasku torebki? Dlaczego ktoś miałby to zrobić? Czy supełkowy urok mógłby zostać włączony do fryzury? Jakim celom mógłby wtedy służyć? Jakie jeszcze zastosowania magiji supełkowej przychodzą ci do głowy?

ROZDZIAŁ PIĄTY

PRZYGWAŹDZANIE: TU WSTAW MAGIJE

Od gwoździ wciskanych w tabliczki wiążące po ciernie wpychane w kukiełki, nakłuwanie i wstawianie stanowi magiczną technikę służącą wielu celom i wykorzystywaną w praktykach mistycznych na całym świecie, użyteczną do wiązania, wstrzymywania, łączenia, przemieszczania oraz przekształcania energii. W tym rozdziale przeanalizujemy pewne tradycyjne zastosowania tej sztuki magicznej i nauczymy się, jak wykorzystywać te uświęcone tradycją zasady nakłuwania i wstawiania we własnej praktyce.

MAGIJA NAKŁUWANIA I WSTAWIANIA NA ŚWIECIE

Jeden z najlepiej znanych przykładów magiji nakłuwania i wstawiania przyjmuje postać tabliczek wiążących. Znane również pod nazwą *curse tablets* (tabliczki z kłutwą) lub *defixiones* – od łacińskiego *defigere*, czyli przymocować, przywiązać bądź przygwoździć, te magiczne przedmioty były

najczęściej arkuszem ołowiu, na którym wypisywano klątwę, po czym zazwyczaj zwijano lub składano go i często przekłuwano gwoździami. Tabliczki takie szeroko rozpowszechnione były w grecko-rzymskim świecie i stosowane w nim przez kilka stuleci – w rejonie śródziemnomorskim znaleziono ich ponad tysiąc, a niektóre z nich datowane są na okolice roku 500 p.n.e.⁵⁹

Chociaż nie wszystkie tabliczki były przekłuwane, praktyka ta mimo wszystko była rozpowszechniona. Ponieważ zazwyczaj umiejscawiane były w trudno dostępnych miejscach, jak studnie czy groby, wbijane w nie gwoździe służyły nie tyle praktycznemu bezpieczeństwu, co magiji praktycznej⁶⁰. Akt przebijania tabliczki z klątwą gwoździami służył mocniejszemu związaniu zawartości zaklęcia, chociaż nie poprzez związanie fizyczne, a raczej magiczne.

Pewna znaleziona w Londynie tabliczka z I wieku naszej ery posiada siedem otworów po gwoździach. Nie jest złożona, a gwoździe zostały wbite od strony niezapisanej, co sugeruje, że miały cel magiczny, a nie użytkowy⁶¹. Wydaje się, że często gwoździe dołączano, żeby dodać mocy tekstowi klątwy, która w przypadku tej siedmiokrotnie przedziurawionej tabliczki wzywa wroga do dochowania tajemnicy i milczenia.

Niektóre tabliczki są bardzo złożone, zawierają długie klątwy, inkantacje i symbole, podczas gdy inne są dość proste. Najstarsze przykłady zawierają jedynie imiona zamie-

⁵⁹ Gary R. Varner, *The History and Use of Amulets, Charms, and Talismans (Historia i stosowanie amuletów, uroków i talizmanów)*, Raleigh, NC: Lulu.com, 2008), 36–37.

⁶⁰ John G. Gager, red., *Curse Tablets and Binding Spells from the Ancient World (Tabliczki z klątwami i zaklęciami wiążące w świecie starożytnym)*, Nowy Jork: Oxford University Press, 1992), 18–19.

⁶¹ College of New Rochelle (College w New Rochelle), „Companion: Defixiones (Curse Tablets)” (Podręcznik: *Defixiones* [tabliczki z klątwami]), pobrane 1 marca 2012 ze strony <http://www2.cnr.edu/home/araia/defixiones.html>.

STUDIO
ASTROPSYCHOLOGII
www.studioastro.pl

Magia niejedno ma imię. Wszystkie jej oblicza i formy ujawnia Melanie Marquis, której książka zapewnia fascynujący przegląd niezawodnych technik magicznych z całego świata od zarania dziejów. Z każdej z nich możesz wybrać to, co jest dla Ciebie najbardziej atrakcyjne.

Dzięki tej książce z łatwością zostaniesz współczesną wiedźmą, czyli kimś, kto czerpie ze wszystkich typów magii. Zaczyniesz wykorzystywać pełen potencjał własnego ciała i umysłu. Nauczysz się modyfikować energię – zarówno swoją, jak i otoczenia oraz przygotowywać magiczne eliksiry. Autorka zdradza niezawodne sposoby, dzięki którym wzmocnisz swój wewnętrzny magnetyzm i wykorzystasz magię wabienia oraz masek. Będziesz też tworzyć zaklęcia polegające na wiązaniu energii innych istot czy przedmiotów.

Wiele miejsca poświęcono również bezpieczeństwu. Z publikacji dowiesz się, jak przełamywać klątwy i rzucać czary blokujące oraz w jaki sposób zdiagnozować, że stało się ofiarą ataku. Znajdziesz tu również metody tworzenia amuletów i talizmanów o różnych właściwościach, w tym wstrzymujących negatywne oddziaływania duchowe.

STWÓRZ SWOJĄ MAGIĘ!

Patroni:

Cena: 39,30 zł

ISBN 978-83-7377-689-0

9 788373 177689 0